

DOMOVNÍK

č. 9 – ŘÍJEN 2010

Dále čtete:

- Úspěch sportovců z Vlašoviček (str. 3)
- Interview s Katarínou Durkáčovou (str. 4)
- Simona Stašová navštívila Charitu (str. 5)

CITÁT MĚSÍCE: „Těšit je víc, než být utěšován. Dávat je víc, než brát. Milovat je víc, než být milován.“

Vítězslav NEZVAL, český básník, spisovatel a překladatel

Charita České republiky vyznamenala mimořádné ženy za mimořádné dílo

Charita České republiky ocenila zaslužilé dobrovolnice a matky zakladatelky, jak se jim občas v opavské Charitě říká – Olgu Rampáčkovou a Annu Foldynovou. Oběma ženám, které celý svůj život zasvětily konání dobra, udělila Cenu Charity ČR za mimořádné charitní dílo. Poprvé tuto cenu obdrželo pět žen v roce 2008 a tehdy mezi nimi byla i bývalá ředitelka Anna Ekslerová.

Olga Rampáčková pracovala v Galeně Komárov, kde se věnovala klinickému zkoušení léků, Anna Foldynová učila na druhém stupni základní školy zeměpis a přírodopis.

Od počátku 70. let se obě stýkaly se skupinou žen, které vedl otec Titus. Pravidelně se scházely, aby se spolu modlily, četly Bibli a duchovně se vzdělávaly, aby debatovaly na náboženská ale i celospolečenská témata. Celá skupina se pohybovala na hranici tehdejší zákonnosti, protože se věnovala nejen duchovním záležitostem, ale její členky také přepisovaly a rozšiřovaly disidentskou literaturu. V roce 1989 pak Olga Rampáčková i Anna Foldynová stály u zrodu první Služby křesťanské pomoci, na jejíž základech povstala Charita Opava. Nabídka na tuto pomoc, posvěcenou ot-

cem Josefem Veselým, děkanem opavského děkanátu, poprvé zveřejnily na nástěnce kostela sv. Vojtěcha v Opavě po svatořečení Anežky České.

Od počátku Charity Opava pracují obě jako dobrovolnice. Olga Rampáčková pak spoluzakládala Denní stacionář pro seniory a krátce pracovala jako jeho vedoucí. Rovněž byla členkou Rady Charity a nyní stále aktivně pracuje v Klubu svatě Anežky, který je dobrovolným sdružením Charity Opava, připravuje a moderuje programy pro seniory, pravidelně spolupracuje s farním zpravodajem Cesta. Zprávu o udělení ceny za mimořádné charitní dílo přijala překvapená paní Olinka se skromností sobě vlastní: „Jste strašně hodní, že jste si na mně vzpomněli, moc si tohoto ocenění vážím. Jen mě mrzí, že jsem

si cenu nemohla převzít osobně. Jsem ale hlídací babička a v týdnu, kdy se akt předání uskutečnil, jsem měla kromě vnučat na starosti i dceřina psa.“

Anna Foldynová celých dvacet let pečuje o Křesťanskou knihovnu, je aktivní v Klubu sv. Anežky. Před časem dala se svou sestrou dohromady skupinu dobrovolnic, které pletou obvazy malomocným. V předlistopadových dobách vystudovala dogmatiku u ThDr. Josefa Zvěřiny a morálku u ThDr. Oty Mádra, což později využila, když po roce 1989 působila jako katechetka na základní škole. Dodnes pak vyučuje na faře. Anna Foldynová je také členkou Sdružení Panny Marie Pomocnice křesťanů a na jejich bedrech zůstává chod rekreační chalupy tohoto sdružení.

Ani paní Anička s takovým oceněním své práce nepočítala. „Bylo to nečekané a dost mě to vyvedlo z míry, myslím, že jsou daleko lepší kandidáti než já,“ řekla upřímně. „To, co dělám, dělám protože mám ráda lidi a chci, aby ten náš svět byl trochu lepší.“ Také Anna Foldynová je stále v jednom kole. Kromě již zmíněných aktivit pomáhá dlouhá léta s péčí o nemocnou sestřenic, za níž dojíždí do Hrabyně, a jedné mladé rodině zase pomáhá s dětmi. Ani ona si proto Cenu Charity ČR za mimořádné charitní dílo nemohla převzít.

Oběma mimořádným ženám, ač na svou práci pro druhé pohlížejí jako na samozřejmost, toto významné ocenění patří právem. Nezbyvá než popřát hodně zdraví a vitality, aby v ní mohly ještě dlouho pokračovat...

••• Slovo ředitele

Když přijde stáří

Když se řekne stáří, představím si svou babičku, která zemřela jako stoletá v kruhu nás všech a vždy se mi vybaví její spokojený úsměv. V posledních letech už na tom nebyla zdravotně nejlépe, ale byla šťastná.

Pečovali o ni doma moji rodiče a já k nim cítím velkou úctu za to, že se rozhodli k takovému kroku. Starali se o ni, i když sami jsou také nemocní a několikrát využili i služeb ošetrovatelské a pečovatelské služby. Co je důležité, dali mi tím nejen příklad úcty ke stáří, ale vytyčili i cestu, kterou jednou půjdu já. Neumím si představit, že by babička dožívala v nemocnici. Právě z toho má dnes stále více lidí obavy. Především důsledky stáří v mnohých budí představu čtyř holých stěn léčebny pro dlouhodobě nemocné, mezi nimiž by se mohli sami jednou ocitnout. Nakonec, i můj děda vždycky říkával, že lepší je být doma pod okapem, než v nemocnici na posteli. Často uvažujeme, jak společnosti přiblížit rodinnou péči o seniory. Nejlepší je samozřejmě osobní příklad a tam kde není, je třeba jej zprostředkovávat. A to je smyslem mých dnešních řádků.

Tak jako já se chci jednou starat o své rodiče, tak chci, aby o mně se zase staraly mé děti – třeba za pomoci pečovatelek a sestřiček. Proto vítám, že Moravskoslezský kraj sází právě na rozvoj terénních služeb, aby co nejvíce lidí mohlo stáří prožívat doma, a to spokojeně a důstojně i v období, kdy se již o sebe nedovedou sami postarat a jejich blízcí chodí do práce.

Jan HANUŠ, ředitel

+

ŘÍJEN

Rekordmani v Kunštátě

Chráněné dílny sv. Josefa se zúčastnily prestižního hrncířského jarmarku v Kunštátě, který se konal ve dnech 18. a 19. září. O naše výrobky byl mimořádný zájem a tržba rekordní. Za dva dny zde čtveřice zaměstnanců - Štefan Gúber, Marcela Smijová, Jarmila Mičková a Miloslav Pípal prodali zboží za 85 tisíc korun. Bravo!

-

ŘÍJEN

Přibývá chudobných

Na stále více lidí dopadá chudoba. V poslední době jsme zaznamenali velký nárůst těch, kteří přicházejí do Naděje - střediska krizové pomoci a žádají o finanční a materiální pomoc. Tato situace je složitá i pro zaměstnankyně Naděje, protože udělat rozhodnutí komu a jak pomoci není vždy jednoduché.

STALO SE

Charita v Hiltonu

Počátkem září se v pražském hotelu Hilton konal Kongres evropských společností pro pomoc při Huntingtonově chorobě, kterého se zúčastnilo na 650 lékařů z celého světa. Jedinou organizací mimo odbornou veřejnost, která byla pozvána k prezentaci a prodeji svých výrobků, byla Charita Opava. Zástupci Chráněných dílen sv. Josefa zde strávili dva dny a jejich zboží si prohlédly stovky lidí. Mnoho z nich pak odcházelo i s dárky pro své blízké a jak uvedl Tomáš Rychlý, kupující pěti jen samou chválu.

Návštěvy v Charitě

V září jsme uvítali Sociální výbor Moravskoslezského kraje. Protože o nás mnohé slyšeli, chtěli se jeho členové přesvědčit o tom, čím je naše Charita tak zajímavá. Svou návštěvu započali v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, poté si prohlédli Denní stacionář pro seniory, Mravenček, chráněné dílny a Radost. S organizací je důkladně seznámil ředitel Jan Hanuš, který zároveň představil několik projektů. Dodejme, že návštěvy se zúčastnil také vedoucí odboru sociálních věcí MSK Daniel Rychlík a poslankyně za ČSSD Dana Váhalová. V Neškole se pak nečekaně ohlásila zakladatelka mateřských center a členka rady MC v ČR Rut Kolínská. Vracela se s manželem z Jeseníků a měla čtvrt hodinku času. V Neškole byla poprvé v životě, vypila zde kávu a popovídala si s vedoucí Svatavou Bláhovou i s maminkami. Líbily se jí prostory i celková atmosféra.

Nové webové stránky

Občanská poradna má od 1. září nové webové stránky: www.obcanskaporadnaopava.cz a je také na Facebooku.

KALENDÁRIUM

* **22. října 2000** se Sociálně-právní poradna, nyní **Občanská poradna**, stala členem Asociace občanských poraden.

* **V říjnu 2002** byl zahájen projekt **Equal**, týkající se metodiky pro zaměstnávání obtížně zaměstnatelných skupin obyvatelstva.

* **20. října 2004** v kostele sv. Hedviky uskutečnila **modlitba sv. Růžence za Charitu Opava**.

* **28. října 2009** byl **Mgr. Josef Veselý vyznamenán státním vyznamenáním** – řádem TGM.

Charita Opava dostala z Německa pomůcky pro seniory a nemocné

Mnohý z nás často vnímá, že svět není vůbec spravedlivý, ale snad právě proto po něm ještě stále chodí dost lidí, kteří se tuto nerovnováhu snaží mírnit. Pomáhají kde se dá a jak se dá, a na sebe přitom ani moc nemyslí.

Můžeme je denně potkávat, nebo mohou žít stovky kilometrů od nás. Tak jako bratři Gilbert a Elmar Kutscherovi z Německa, kteří nedávno přivezli Charitě Opava darem elektrickou polohovací postel, invalidní vozíček a dvě chodítka pro nemocné. Bratři žili do konce války v Bílovci, kde měl jejich otec na náměstí železářství, v roce 1946 však byla rodina vysídlena. Starší Gilbert, který se narodil v roce 1938 v Opavě, dnes

žije v Norimberku a mladší Elmar v Augsburgu.

Jako bývalému zaměstnanci zdravotní pojišťovny zůstaly Elmaru Kutscherovi kontakty na pečovatelský dům pro seniory, z něhož získává vyřazené, však na naše poměry ještě velmi kvalitní pomůcky. Ty pak vozí na vlastní náklady do podobných zařízení v Čechách. „O letošních prázdninách chtěli bratři navštívit město svého dětství, tedy

Bílovec. Proto se Elmar rozhodl, že pomůcky přiveze sebou a na místě zjistí, komu by zde mohly posloužit,“ informoval nás bývalý předseda opavského Slezského německého svazu Hans Korbel, který je dlouholetým přítelem obou bratrů. „Gilbert organizoval několik autobusových zájezdů rodáků do Bílovce a aktivně se podílel na zajišťování finančních prostředků na opravu tamního kostela sv. Mikuláše. Z té doby se známe. Když mě v Opavě i s Elmarem navštívili, chtěli, abych jim doporučil, komu dovezené věci předat. Známe se dobře s vedoucí Charitní ošetrovatelské služby paní Brigittou Pohanělovou, a tak jsem navrhl opavskou Charitu. Gilbert i Elmar s tím souhlasili,“ vysvětlil Hans Korbel jak se stalo, že tolik potřebnými pomůckami byla obdarována právě Charita Opava. Dodejme, že Elmar Kutscher dary přivezl v běžném osobním voze. Mnoho pohodlí tak bratři, kteří jsou již přece jen v letech a museli zvládnout vzdálenost několika stovek kilometrů, neměli. „Žádný dobrý skutek by neměl být zapomenut. Pomůcky pomohou mnoha lidem v naší péči a jsme za ně vděční,“ dodává k tomu Brigitta Pohanělová, kterou si oba bratři získali svým skromným vystupováním.

Byli jsme na Dni sociálních služeb

Jubilejní 5. ročník Dne sociálních služeb se uskutečnil ve středu 8. září v Opavě. Pod názvem „Dny partnerství 2010“ jej za podpory Moravskoslezského kraje pořádal opavský magistrát.

Už podruhé se akce uskutečnila pod širým nebem na Horním náměstí. Prostor mezi divadlem, Slezankou a Hláskou byl lemován stánky organizací, poskytujících sociální služby a celému náměstí vědovalo velké pódium, na kterém po celý den probíhal bohatý zábavní program. A protože stejně jako loni i letos počasí přálo, přilákal Den sociálních služeb hodně lidí. Už dopoledne se publiku

představili klienti sociálně terapeutické dílny Radost, kteří tančili na hudbu legendární švédské skupiny ABBA. Vystoupení si připravovali důkladně, často zkoušeli a sami si batikovali i trička, v nichž tančí. S tímto speciálně připraveným programem už letos navštívili několik akcí a vždy sklidili potlesk. Tentokrát tomu nebylo jinak.

Jednotlivá střediska Charity Opa-

va pak prezentovala svou činnost prostřednictvím výstavních panelů a letáčků. Hojně navštěvovaná byla prodejní místa Chráněných dílen sv. Josefa, Chráněné dílny Vlastovičky a Radosti, které prodávaly své zboží a výrobky klientů. Největší nával měly tradičně Chráněné dílny sv. Josefa, což se projevilo i na tržbě, která byla vyšší než loni. Nestěžovali si ale ani prodejci z Vlastoviček.

Jako záslužnou akci, která dává mnoha organizacím prostor k tomu, aby veřejnosti přiblížily své služby, představily své další aktivity a v neposlední řadě nabídly výrobky, vznikající převážně na chráněných pracovištích, rozhodnuta Den sociálních služeb vedoucí Radosti Lucie Lichá. S několika klienty se přišli podívat také zaměstnanci Mravenčku Přímo u pódia tak sledovali program a bylo vidět, že je zaujal. „Byl jsem na Dni sociálních služeb poprvé, oběhl jsem si stánky všech organizací, abych zjistil, co nabízejí a jsem přesvědčen, že je to přínosná akce jak pro organizace, které poskytují sociální služby, tak pro veřejnost.“ řekl vedoucí Mravenčku Lubomír Blecha. Stejný názor měla i Zdislava Sovadinová z Radosti, která byla překvapena, kolik lidí ji u stánku žádalo o informace.

Sportovci z Vlašoviček excelovali

Již 5. ročník sportovních her Chrlická žába uspořádal v polovině září Ústav sociální péče pro zrakově postižené v Brně – Chrlicích. Letos poprvé se tohoto klání zúčastnila také skupina nevidomých a zdravotně postižených klientů Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovičkách.

Hanka Osladilová, Petr Škubal, Maruška Hamburgová, Anička Danihelová, Jarmila Bejrová, Lenka Gelatková a Hanka Slavičková se těšili už dlouho dopředu, přes velmi časný odjezd však nestihli zahájení her. Nečekaná dopravní zácpa na trase Vlašovičky – Brno natěšené sportovce hodně vystresovala, ale když pak konečně dorazili do svého cíle, žádnou soutěž nezmeškali a nastřádaný adrenalin se hodil. Organizátoři připravili tyto disciplíny – šipky, hod granátem, vrh koulí, show down, což je obdoba ping pongu pro ne-

vidomé, jízdu na dvojkole, skok z místa, přesnou chůzi a ruské kuželky. Naši se zúčastnili všeho, a to s velkým nasazením. Jejich výkony byly překvapující i pro doprovod, který tvořili zaměstnanci Domu sv. Cyrila a Metoděje Václav Burda, Hanka Haasová, Anička Vaňková a Lucie Lenková. Hlasitě skandovali a radovali se společně se svými svěřenci z každého úspěchu, kterých bylo požehnaně. Přitom, jak uvedl Václav Burda, nijak zvlášť netrénovali, snad s výjimkou show downu. Ten se ve Vlašovičkách běžně hraje. „Mě osobně

překvapila Maruška Hamburgová. Netušili jsme s jakou razancí se vrhne do sportovních disciplín, jak emotivní při tom bude. Řekl bych, že nebýt jejího postižení, zvládla by cokoli, co by si usmyslela. Má všestranný talent, který bohužel nemůže rozvinout tak, jak by chtěla,“ řekl s jistou dávkou lítosti Václav Burda.

Excelovala nejen Maruška, která obsadila první místo ve skoku z místa a druhé za vrh koulí. Nejúspěšnější byla Hana Osladilová. Z Brna si odvážela zlato za show down, stříbro za jízdu na dvojkole a bronz za přesnou chůzi. Jarmila Bejrová pak byla třetí v show downu, Petr Škubal v téže disciplíně druhý a Lenka Gelatková druhá v šipkách a třetí v kužlečkách.

Velkým zážitkem pak pro všechny bylo setkání s trojskokankou Šárkou Kašpárkovou, která sportovcům předávala medaile. Ty byly vyrobeny v ústavní dílně a protože se sportovní hry jmenují Chrlická žába, pořádná žába nemohla chybět ani na medailích.

I přesto, že Vlašovičtí přijeli do Chrlic především sportovat, měli možnost projít si celý areál a Ústav sociální péče pro zrakově postižené. Setkali se zde také s mnoha přáteli a známými, kteří kdysi bydleli ve Vlašovičkách a dnes jsou klienty chrlického ústavu.

„Byl to skvělý den,“ shodli se naši sportovci a aby byl ještě lepší, zakončili jej v jedné brněnské restauraci, kde si dali řízek a salát.

Dopravní podnik splnil Pétovi přání

Pro lidi, zvyklé jezdit všude autem, nebývá cestování městskou hromadnou dopravou něčím, po čem by zrovna toužili. Pětadvacetiletý Petr Kreisel z Mravenečku však takové přání měl, a už hodně dlouho. Nedávno se mu splnilo.

Bydlí v Držkovicích a do stacionáře pro děti s kombinovanými vadami a zpátky domů jej společně s dalšími klienty denně vozí zaměstnanec Mravenečku Stanislav Schindler. Péta je vozičkář a autobusem ani trolejbusem nikdy necestoval. A právě proto si to chtěl vyzkoušet. „Rozhodli jsme

se proto, že mu jeho přání splníme. Zavolali jsme do opavského Městského dopravního podniku s prosbou, zda by nemohli mimořádně zajistit přistavení nízkopodlažního autobusu na lince 216 z Držkovic na Dolní náměstí. Bezbariérový autobus tam běžně nejedí. Pan dispečer nám ochotně vyhověl a

tak se Petrovi jeho sen vyplnil. Do místa bydliště pro něj jela pracovnice Mravenečku Hana Staňková, aby mu dělala doprovod. Pro Pétu, který by se do obyčejného autobusu s vozíkem dostával jen velmi těžce, to bylo velké dobrodružství a byl velice šťastný. Když ráno přijel, celý zářil,“ řekl vedoucí Mravenečku Lubomír Blecha.

Péta, který se vyjadřuje posunky nebo za pomoci usnadňované komunikace, se svěřil, že autobus je kouzelný a líbil se mu i řídit. Ten se s Petrem na jeho přání dokonce nechal i vyfotit, aby měl na svůj velký den nějakou památku. „Bylo to od něj pěkné gesto,“ dodává Hana Staňková.

Z toho, že všechno dobře dopadlo měl radost i dispečer Josef Kraus, když jsme mu děkovali. „Pokud je to možné, tak v mimořádných situacích, a to i takových ryze lidských, rádi vyhovíme.“ Uvedl také, že Městský dopravní podnik má záměr počet nízkopodlažních autobusů a trolejbusů v následujících dvou letech rozšířit.

Stane se

• Volno na Vše svaté

Ředitel Charity Opava Jan Hanuš vyhlásil na svátek Všech svatých, který si připomeneme v pondělí 1. listopadu, pracovní volno. Kdo si bude chtít užít pěti volných dnů v kuse, tomu bude stačit jediný den dovolené v pátek 29. října. O den dříve je totiž státní svátek.

• Přednášky v Klubu svaté Anežky

V úterý 19. října v 16 hodin se v pastoračním středisku fary kostela sv. Ducha uskuteční přednáška na duchovní téma, kterou povede otec Václav Koloničný. O týden později, v úterý 26. října v 16 hodin bude v Denním stacionáři pro seniory na Masarykově ulici hovořit o kořenech křesťanství a židovství otec Vladimír Ziffer.

• Podzimní putování k Panenci Marii

Pouť k Panně Marii Pomocné do Zlatých Hor pořádá v úterý 12. října Klub svaté Anežky. Poutníci si budou moci prohlédnout farní kostel Nanebevzetí Panny Marie, místní náměstí a čeká je také exkurze do Zlatorudných mlýnů. Role průvodce se ujme farář P. Pavel Kuchař. Autobus odjíždí v 8 hodin z Rybího trhu a cena zájezdu je 150,- korun. Zájemci se mohou přihlásit u paní Amy Foldynové nebo paní Marie Smolkové na telefonních číslech: 553 716 997, 553 711 106, 721 570 543 a 737 355 999.

• Budou nová místa

Úřad práce podpořil vznik pěti pracovních míst pro zdravotně postižené. Jedno bude v Chráněných dílnách sv. Josefa a čtyři místa v Chráněné dílně ve Vlašovičkách.

Napsali o nás

• Mraveneček je už devítiletý

Stacionář Mraveneček je řešením pro rodiny s postiženým dítětem, jehož handicap mu neumožňuje být s ostatními vrstevníky v běžné mateřské či základní škole. Péče o každé dítě se řídí individuálním plánem, který je průběžně aktualizován. Součástí služeb jsou rehabilitační a základní ošetřovatelská péče a důraz je kladen na dobrou spolupráci s rodinou.

Opavský a hlavičský deník,
6. září 2010

„Dělám co je třeba a přijímám co život přináší,“ říká Katarína Durkáčová, která dala své srdce Bohu a svou práci slouží lidem

Devětadvacetiletá Katka Durkáčová je takové charitní sluníčko. Stále usměvavá a tam, kde se objeví, jakoby se rozjasnilo. Je to možná trochu v kontrastu s tím, jak si představujeme člověka, který miluje systém, normy, pořádek a takzvanou papírovou práci, k čemuž se hrdě hlásí. V současnosti pracuje jako vedoucí projektového týmu strategie, ale nadále se věnuje i sociální práci, kterou vykonávala od chvíle, co přišla do Charity Opava. A to je letos už devět let.

*** Katko, jste ze Slovenska, jak jste se ocitla v Opavě a potažmo v Charitě?**

Po ukončení střední školy jsem začala pracovat ve farní Charitě v Roudnici nad Labem a v té době jsem se přes otce Václava Koloničného seznámila s bývalou ředitelkou Aničkou Ekslerovou. Velmi jsem si přála pracovat v Charitě Opava. No a pak jsme společně se sestrou Májou v roce 2001 nastoupily do Charity Opava. Začínala jsem jako dobrovolník a brzy jsem zakotvila v rehabilitačních dílnách coby sociální asistentka u mentálně a duševně postižených, sestra pomáhala na projektu s romskými dětmi a byla koordinátorkou dobrovolníků. Anička pro nás byla takovou druhou mámou a také díky ní jsme později začaly obě dálkově studovat vysokou školu sociální v Olomouci. Tímto chci Aničce Ekslerové za všechno poděkovat. Jí děkuji za svůj začínající profesní růst.

*** Ale v rehabilitačních dílnách jste nezůstala dlouho...**

Těžko říci, jestli tři roky jsou krátká nebo dlouhá doba. Já jsem tenkrát cítila, že potřebuji změnu a hlavně odpočinout si od klientů. Takže jsem studovala a pracovala na personálním oddělení. Tehdy probíhal projekt „Učící se Charita“, v rámci kterého jsem měla na starosti vzdělávání zaměstnanců. Abych, co se týče sociální práce, nevyšla ze cviku a mohla uplatnit své znalosti ze studia, nabídla mi paní Ekslerová, ať chodím vypomáhat do občanské poradny. Potom zase vznikl projekt Prapoza a bylo třeba sociálního pracovníka. Na tomto projektu jsem se podílela do roku 2007 a když se pak vdala a odstěhovala Petra Chlubová, převzala jsem po ní jako vedoucí středisko vzájemné pomoci. Přitom jsem přirozeně dělala dál sociální práci.

*** V jednu chvíli jste pak fungovala jako vedoucí tří středisek a manažerka sekce zároveň. Nebylo toho už trochu moc?**

Někdo by možná řekl, že jsem šlema, ale díky kolegynkám se to dalo

zvládnout. Ono se to nabalovalo postupně. Nejdrive mi pan ředitel nabídl funkci manažerky sekce, tak jsem si řekla, že to zkusím a jeho nabídku přijala. Za nějakou dobu odešla z Charity vedoucí Linky důvěry a tím pádem tam zůstaly dvě mladé kolegyně bez praxe a já řešila dilema, zda vzít i tu linku. Jak to dopadlo, je patrné už z otázky, že? Ve stejné situaci jsem byla, když v prosinci roku 2008 šla do důchodu vedoucí Občanské poradny Blažena Svobodová. Po celý další rok jsem opravdu byla vedoucí Občanské poradny, Linky důvěry a Střediska vzájemné pomoci a zároveň manažerkou sekce. Bylo to opravdu moje rozhodnutí, že to zkusím a uvidím. Kdyby se nejednalo o tak dobře sehraný kolektiv, nevím, nevím, zda bych vzala tolik těch funkcí. Tak všem holkám ze sekce sociální pomoci, děkuji moc z celého srdce za spolupráci, podporu a pomoc ...

*** Loni se ale také rozneslo, že v Charitě končíte. Krize?**

Krize určitě ne. Jenom dělám to, co je vůle Boží. Měla jsem se přestěhovat ke své duchovní rodině do Brna, kde žije i má sestra a pracovat v hospici v Rajhradě. Slíbená práce ale nevyšla, a protože jsem si nebyla jistá, zda odejdu nebo ne, předala jsem po domluvě s ředitelem své funkce Radce Matyáškové a Veronice Fussové. Ted jsem tedy vedoucí projektového týmu strategie, jehož členy jsou pan ředitel a všichni manažeři. Společně pracujeme na dalším směřování Charity Opava. Ale i tak se nadále věnuji sociální práci. Vypomáhám v Naději - středisku krizové pomoci a všude, kde je potřeba pomoci. To, co teď dělám, mně naplňuje, ráda vymýšlím nové věci, baví mě hledat možnosti, jak něco uspořádat a zefektivnit, baví mě dělat audity a přitom být v kontaktu i s klienty, jako například při nedávném sociálním šetření po povodních. S Veronikou Fussovou jsme ho prováděly ve Frýdlantu a v Dětmovicích, které v květnu zasáhla

velká voda.

*** Zmínila jste se o duchovní rodině, jste rádová sestra?**

Ne, rádová sestra nejsem. Patřím do sekulárního institutu, který se jmenuje „Servi della Sofferenza“, což jsou v překladu „Služebníci utrpení“. V této duchovní rodině mají všichni členové sliby čistoty, chudoby a poslušnosti. Nemáme žádné vnější viditelné znamení, že jsme zasvěcení. Zakladatelem tohoto institutu je italský kněz Mons.

Pierino Galeone, který byl inspirován svatým otcem Piem z Pietrelčiny. V České re-

rodiče a blízcí? Jak reagují lidé, když zjistí, že jste zasvěcená?

Pocházím z věřící rodiny, takže pro rodiče to nebyl nějaký velký šok. Respektovali moje rozhodnutí. I když musím říct, že pro tatínka to nebylo jednoduché. Ještě mám dva bratry, ti jsou na Slovensku. Starší bratr je ženatý a má pět dětí, takže naši nezůstali sami. Bratři ani kamarádky to nijak neřešili, nikdo mi mé rozhodnutí nevymlouval. K té druhé otázce – já o tom nemluvim, ale ani to netajím. Když už mě lidé trochu znají, tak se na to třeba někdo zeptá. Buď si to vydedukuje nebo se to doslechne. Někdy otázka přijde trochu oklikou. Přestože nenosím hábit, nechodím oblékaná tak, jak je to u lidí mého věku úplně běžné. Džíny, krátké sukně a tílka s úzkými ramínky... Tak se stane, že se někdo zeptá proč se v tomto směru víc neodvážu. Když pak řeknu o svém zasvěcení, nepřekvapí je to a nikdy jsem ani nepocítila, že by to někomu vadilo.

*** V Opavě jste sama, nebo je vás Služebnic utrpení víc? A jak žijete?**

publice působíme od roku 1999. Více o našem sekulárním institutu, do kterého patříme najdete na www.servidellasofferenza.cz.

*** A jak k tomu došlo?**

Do jisté doby mně ani nenapadlo, že se zasvětim. Měla jsem plán vdát se, mít hodně dětí a zůstat na Slovensku. A měla jsem k tomu nakročeno. V té době jsem chodila s jedním klukem. Bylo mi sedmnáct a tehdy velkým svědecktím radikálního obrácení mojí sestry, která se rozhodla svůj život zasvětit, cítila jsem i já silné volání dát svůj život Bohu. Tenkrát jsem se zúčastnila duchovních cvičení, kde jsem zkoumala v srdci co ode mě Bůh žádá. A bylo rozhodnuto. Následovala jsem jej.

*** O jeptiškách se říká, že jsou to Kristovy nevěsty. Cítíte to také tak?**

Ano, tak to skutečně cítím. Vždycky jsem měla velké nároky na partnera a chtěla jsem originál. Dobře jsem se modlila, abych měla dokonalého manžela a teď mám toho nejdokonalejšího. Ale bez ohledu na to, jak jsem zvolila já, věřím, že i manželství je krásné, zvláště, když je prožíváno s Bohem.

*** Co na vaše rozhodnutí řekli**

*** Děkujeme za rozhovor.**

Jsmo tři. Žijeme jako rodina, jako tři sestry. Společně vaříme, uklízíme, pereme. Tak jak to v domácnosti chodí. A samozřejmě, že se společně modlíme. Přes den se pak modlíme svou práci, přijímáme co přijde. Co víc dodat?

*** Jak jste letos trávil dovolenou?**

Už jedenáct let, vždy v srpnu, jezdívám na exercize do San Giovanni Rotondo v Itálii. To je místo, kde žil a je pochovaný sv. Pio z Pietrelčiny. Tam rekapituluji, co se za ten rok událo, přemýšlím o sobě, co je třeba změnit, zlepšit, kde mám víc zabrat. Jsme slabí a často padáme, tak takovým způsobem čerpám sílu. Byla jsem i na Slovensku u rodičů v Šarišských Michalanech, je tam hodně lesů a hodinku odtud jsou Vysoké Tatry. Hodně času jsem trávila v přírodě. Mám ráda čerstvý vzduch, klid a ticho a příroda je ideální místo k rozjímání.

*** Máte kromě modlení a práce i nějaké záliby?**

Ráda cestuji, čtu duchovní literaturu a poslouchám vážnou hudbu, je to úžasný relax. Také si jen tak pro sebe zazpívám.

Hvězda českého filmu navštívila Charitu

Simona Stašová, hvězda divadelních prken a českého filmu, navštívila opavskou Charitu. Přijela v doprovodu své kamarádky Evy Pastuškové, prezidentky občanského sdružení Kiwanis klub Ostrava, které pomáhá nemocným a opuštěným dětem v nemocnicích a dětských domovech.

Původně si přijela vybrat anděla z dílny Štefana Gúbera a podívat se na výrobky Chráněných dílen sv. Josefa. Když vystupovala z auta, ani netušila, že ji čeká docela náročný program. Na úvod si vypila šálek čaje s ředitelem Janem Hanušem a několika klientkami Denního stacionáře pro seniory.

Setkání s herečkou bylo pro ně velkou událostí. Simona Stašová jim vyprávěla o čem je divadelní představení, které ji toho dne čekalo v opavském kině Mír, o své babičce, tátovi, synech Markovi a Vojtovi, a také o mamince Jiřině Bohdalové. Prostě o životě. Mezitím na charitní dvůr přijel au-

tobus, z něhož se vyhrnuly děti z dětského sboru Domino, aby oblíbené herečce zazpívaly.

Když se dověděly, že Simona Stašová navštíví Charitu, moc si přály být u toho. „Bylo to krásné a dojemné,“ ocenila pak herečka jejich výkon. Odměnou jim bylo společné focení a autogramiáda. „Líbí se mi na ní, že není vůbec namyšlená a i ve skutečnosti je pěkná jako ve filmu,“ nechala se slyšet jedna z malých sboristek a svírala v ruce lístek s osobním věnováním a podpisem.

Své srdce otevřela Simona Stašová také mentálně postiženým klientům sociálně terapeutické dílny Radost, kteří ji ihned obklopili a s nimiž strávila hodně času. Na památku dostala vlastnoručně vyrobené dárečky a všechny potěšilo, že si náhrdelník a náušnice s modrými korálky ihned vyzkoušela a už nesundala. Na svou oblíbenou herečku se nemohla vynadávat Deniska Švidergalová, která se pochlubila, že má doma všechny její filmy.

Následovala prohlídka Chráněných dílen sv. Josefa. Simona Stašová i tady hovořila se zaměstnanci, obdivovala především šité

dekorativní hračky, navštívila kompletační dílnu a dílnu, v níž se začišťují keramické výrobky před vypálením. Tady jí nevidomá Michaela Marešová vysvětlila v čem spočívá její práce, což si herečka mohla sama vyzkoušet. Dlouze si pak povídala se Štefanem Gúberem, dokonce si spolu vyměnili i čísla mobilů, takže je docela možné, že jejich setkání nebylo poslední, protože kromě čísla dostal keramický mistr i pozvání do Krnova na divadelní představení, v němž bude Simona Stašová hrát už v říjnu.

Po několika hodinách strávených v Charitě Opava, poté co se nesčetněkrát podepsala svým obdivovatelům a každého se zeptala na jeho jméno i na něco osobního, co se trpělivě nechala fotografovat s klienty i zaměstnanci a co svou přítomností potěšila tolik lidí, si Simona Stašová ještě nakoupila v obchodě chráněných dílen. Zaujaly ji především petrželáky. „Tyhle květináče jsou úžasné, na balkóně pěstují bylinky, takže se mi budou hodit,“ řekla charismatická herečka. Neopomněla dodat, že se jí v Charitě líbilo a že určitě zase někdy přijede.

Simona Stašová s klientkami Denního stacionáře pro seniory.

Simona a Štefan - umělci si ihned porozuměli.

V sociálně terapeutické dílně Radost měli všichni radost.

Na závěr si herečka nakoupila v obchodě Chráněných dílen sv. Josefa.

Jiřinkový bál Charity Opava se vydařil

Jiřiny kam se podíváš... To bylo první, co napadlo každého, kdo si nenechal ujít první Jiřinkový bál Charity Opava v otickém kulturáku. Nádherné aranžmá z čerstvě řezaných jiřinek, skvělá atmosféra, pěkná muzika, super program a tombola plná cen.

Byl to takový typický vesnický bál bez okázalosti a honosných rób. A o to vlastně šlo, udělat si čas, sejít se s přáteli a s kolegy z práce,

zatančovat si a pobavit se. K tanci hrálo Duo White a o program se pod vedením Svatavy Bláhové postarala mládež Orla Stěbořice.

Svými dvěma tanečními vstupy upoutala pozornost všech. Po potleskem vynuceném přidavku měli mladí tanečníci ještě stále dost energie, a tak se za závěrečného aplausu umělecká šéfka paní Svatava ocitla zcela nečekaně nad jejich hlavami. Díky Bohu, hobla přežila bez úhony, ač chvíli měla namále. Pozadu ovšem nezůstal ani ředitel Jan Hanuš. Se svou paní a přáteli zazpíval árii „Proč bychom se netěšili“ z Prodané nevěsty. Ukázal tak, že nejen Česko a Slovensko mají talent.

Vyvrcholením plesu pak byla tombola, v níž se sešly dvě stovky cen, takže nikdo, kdo si koupil lístek, nezůstal s prázdnými rukama. Lákavý byl například nádherný dort s červenou polevou a marcipánovým střevíčkem. Šťastnou výherkyní se stala vedoucí Denního stacionáře pro seniory Jana Řehul-

ková, které se sladká pochoutka docela hodila. V neděli totiž hostila vzácnou návštěvu z Prahy, otce Víta Zatloukala, šéfa sekce pro mládež České biskupské konference. Na dortu si tedy pochutnal i on. Když však chtěla Jana Řehulková vyzkoušet výhru své švagrové, málem na to doplatila zdravím. Zahradní houpačí lehátko zřejmě rozhoupala příliš a dopad na zem byl podle ní dost tvrdý.

„Ples se nám moc líbil, dobře jsme si zatančili a poseděli s kamarády, prostě pohoda. Bude-li příští rok znovu, určitě se ženou půjdeme zase,“ pochválil na závěr první Jiřinkový bál manažer Hynek Závorka. Ostatně v podobném duchu byly i další ohlasy, které jsme zaznamenali.

Všem, kteří se na přípravách bálu a jeho průběhu podíleli, patří proto velký dík.

Radim Prymus: „Brýle posílali z celé republiky.“

Optometrista Radim Prymus ukládá poslední brýle pro Nepálce do krabice.

Dobročinná akce „Brýle pro Nepál“, kterou společně uspořádaly Oční optika Vidum a Charita Opava, dospěla ke zdárnému konci. Česko-nepálské společnosti bylo koncem září předáno přes pět set brýlí ve velmi dobrém stavu, které by jejich novým majitelům měly sloužit minimálně dva roky.

Jak uvedl iniciátor akce optik Radim Prymus, na myšlenku udělat sbírku brýlí jej přivedly časté dotazy zákazníků, kterým bylo

lito nepotřebné brýle, často ve výborném stavu, vyhodit. „Uvažoval jsem co dělat a začal jsem pátrat, zda neprobíhají nějaké akce pod

záštitou mezinárodních organizací. Tak jsem narazil na Česko-nepálskou společnost. V říjnu odjíždí na expedici do odlehle a chudobné oblasti Tsum, kde bude pomáhat lidem, které sužují nemoci očí. Protože vím, že Charita má z podstaty názvu s podobnými záležitostmi zkušenosti, obrátil jsem se na pana ředitele Hanuše s tím, že bychom sbírku brýlí uspořádali společně. Jemu se nápad zalíbil a přislíbil mi pomoc. Slovo splnil a nakonec jsem nasbírali přibližně 1500 brýlí.“

Dvě pracovnice opavské optiky Vidum trávily po celou dobu akce dvě až tři hodiny denně tříděním, čištěním a měřením. Práce to byla doslova mravenčí. Bez zajímavosti není, že převládaly brýle s hodnotou 3 až 6 dioptrií, nejsilnější jich pak měly třináct. Objevovaly se brýle starší i novější, výjimkou nebyly třeba třicet let staré, některé ani nepoužité. Mezi výrobci převládala česká Okula, ale lidé se zbavovali i luxusních značek, jako

například Christian Dior nebo Silhouette.

„Překvapilo mě, že informace o sbírce se rozběhly po celé republice. Brýle nám posílali lidé na vlastní náklady z různých míst, ze Žatce, z Vodňan, ze Svitav, z Úval u Prahy, mezi dárci byly Charity, Klub seniorů Hněvošice, kluby a spolky z Moravskoslezského kraje a za podpory rodiny Kurkových proběhla sbírka ve Štěpánkovicích,“ vypočítává Radim Prymus, aniž by nevzpomenul spoustu jednotlivců. Ne všechny brýle byly použitelné, nicméně výsledek je velmi potěšující a zásluhu na něm, kromě samotných dárců, mají i novináři, kteří sbírce věnovali hodně pozornosti.

Jak dále Radim Prymus uvedl, Česko-nepálská společnost uspořádá na jaře příštího roku putovní výstavu fotografií ze své expedice, spojenou s besedou a promítáním dokumentárního filmu. Zastávka bude i v Opavě.

Strašák jménem demence

Nový projekt Charity Opava s názvem „Máte doma seniora?“ pokračuje už ve středu 6. října dalším setkáním osob a rodin, které v domácím prostředí pečují o někoho v pokročilém věku. Nosným tématem tentokrát bude otázka komunikace s lidmi s demencí.

Cílem v dubnu zahájeného projektu je pomáhat rodinným pečovatelům pochopit, že se něco mění a porozumět svým blízkým ve chvíli, kdy je stáří nečekaně zaskočí, radit jim v situacích, které jsou pro ně nové, zprostředkovat odbornou pomoc a seznámit je s nabídkou ambulantních služeb. Neméně důležité pak je, aby se tyto lidé mohli vzájemně setkávat, povzbuzovat a podělit se o své zkušenosti i obavy.

Autorky projektu - Jana Řehulková, která je vedoucí Denního stacionáře pro seniory a Petra Thiemlová, vedoucí Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení, se shodují na tom, že pokud lidé vědí, jak správně o seniory pečovat, nemají obvykle potřeby, aby je na sklonku jejich života umístili do ústavního zařízení. Zvláště využívají-li dostupných terénních služeb, lze toto řešení

úplně vyloučit nebo alespoň podstatně oddálit. Lidé se dožívají stále vyššího věku, zároveň se ale nevyhnou nejrůznějším neduhům spojeným se stářím. „Změny mohou přicházet pomalu, jindy udeří najednou a s plnou intenzitou,“ vysvětluje Jana Řehulková, která během doby, co vede stacionář, poznala nespočet takových případů. „Často se stává, že lidé zpočátku nevědí, co se děje. Myslí si, že jejich blízký se začal chovat jinak, protože chce na sebe upozornit nebo dělat naschvály. Většinou se jedná o nezvratný stav. Příčinou bývá obvykle demence, která se stává největším problémem moderní doby.“

Setkání se uskuteční 6. října v 15.30 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Masarykově ulici 39 v Opavě. Vstup je volný. Máte-li tedy seniora doma i vy, potřebujete-li podporu a povzbuzení nebo jen informace, jste srdečně zváni.

V říjnu budeme zase sbírat šatstvo

Opavané budou mít opět příležitost zbavit se nepotřebného oblečení a pomoci přítomným. Naděje - středisko krizové pomoci Charity Opava pořádá v pondělí 18. října další sbírku šatstva.

I tentokrát budou vagóny přistaveny na obvyklém místě, na nákladním nádraží Českých drah ve stanici Opava - Východ. Vjezd na nádraží je naproti penzionům Věra a Mirka na Kylešovské ulici. Tam se dostanete z Těšínské přes Anenskou ulici.

Narozdíl od poslední sbírky, která se uskutečnila letos v dubnu, proběhne ta říjnová pouze během jediného dne od 8 do 17 hodin. „Přijímáme veškeré letní i zimní oblečení, a to dětské, dámské a pánské. Vítány jsou nepoškozené věci z kůže, jako bundy, kabelky, pásky, záclony různých rozměrů, larisy, vlněné deky, boty, příkrývky, péřové polštáře, spací pytle, plyšové hračky a knihy. Naproti tomu lůžkoviny, ručníky, úterky a metráž mohou být i poškozené,“ uvedla vedoucí Naděje Veronika Fúsová s tím, že kromě uvedeného nebude přijímáno nic jiného. Minule se totiž stalo, že několik lidí přivezlo i různé dosti rozměrné spotřebiče, které, bohužel, nebylo možno převzít.

Dary nemohou být zatuchlé, vlhké a znečištěné. „Mysleme na to, že věci budou dále sloužit jiným lidem,“ podotýká Veronika Fúsová a upozorňuje, že věci by měly být zabaleny v pytlích a taškách, protože krabice nejsou na přepravu příliš vhodné.

Stejně jako při předchozích sbírkách bude možnost přispět finančně na přepravu. Dubnová sbírka se setkala s velkým zájmem Opavanů. Nejvíce tehdy organizátory dojala sedmaosmdesátiletá Zdeňka Ruprechtová, která přišla z Kylešovic s několika taškami pěšky. Ještě předtím však obešla seniory z okolí, kteří chtěli rovněž pomoci, ale cesta na nádraží je pro ně už vysilující. „Paní Ruprechtová nám slíbila, že příště přijde zase. Tak věříme, že je zdravá a že se snad uvidíme,“ řekla Lucie Vehovská z Občanské poradny, která při sbírce rovněž pomáhala.

Sbírku Charita Opava pořádá pro Diakonii Broumov a šatstvo pomůže potřebným i třídičům.

••• Inzerce Charity

Poděkování

• Dělí se i z mála...

V srpnu jsme obdrželi dojemný dopis s příloženou stokorunou od paní Marie Stloukalové z Náměště nad Oslavou. Napsala nám: „Vážení přátelé, jelikož jsem již stará (88 let), opustila jsem již svůj dům a předsídlila jsem do Domu seniorů v Náměšti nad Oslavou. Za stravu a byt padne většina mého důchodu a dostáváme jen malé kapesné. Z tohoto důvodu Vám mohu posílat občas jen malou částku. Příloženě 100 Kč. Přeji Vám hodně zdaru ve Vašem podnikání...“ Paní Marie Stloukalová je již jedenáct let členkou Klubu přátel Vlastoviček. Za tu dobu pětadvacetkrát finančně přispěla, a to má sama problémy s okem a špatně vidí. Děkujeme a Pán Bůh zaplat!

• Dík za výzdobu

Děkuji Marii Bennkové, Jarce Fišerové a Elišce Heiderové za překrásnou výzdobu sálu, kterou obdivovali všichni návštěvníci Jiřinkového bálu.

Marie GILÍKOVÁ

Inzerce

• Elektrický sporák

Máte nepotřebný, ale ještě plně funkční elektrický sporák? Darujte jej, prosím, středisku Chráněné a podporované bydlení. Předem děkujeme za ochotu. Kontakt: Dagmar Sližová, 553 770 124.

• Pro fotografy

Darují leštičku, zvětšovač a další příslušenství na černobílé fotky. Informace na recepci Charity.

••• Listárna Domovníka

Vážení pane řediteli,

Chceme poděkovat za nádherné okamžiky. Paní vedoucí Denního stacionáře pro seniory nám všem oznámila, že se můžeme setkat na ředitelství Charity Opava v Jaktari s herečkou Simonou Stašovou. Ihned mi ruka vystřelila, abych byla mezi prvními, kterým se v takovém věku podaří vidět se

na vlastní oči s takovou osobností. A to jsem ještě ani netušila, že paní Simonu Stašovou nejen uvidím, ale strávím s ní příjemnou půlhodinku u čaje. Znáám ji z televize a vím, že je dcerou Jiřiny Bohdalové, ale netušila jsem, že je tak příjemná, milá, upřímná a charismatická osoba, plná úsměvů a elánu, který šířila kolem sebe. Rozpovídala se nejen o svých divadelních a

filmových rolích, ale nezdráhala se odpovídat i na otázky ze svého soukromí. My všechny tři klientky - já, Lidka a Kamila, které jsme měly to štěstí se s ní setkat, moc děkujeme za nevšední zpestření našeho pobytu v denním stacionáři. Na to odpoledne asi nikdy nezapomeneme.

Lilka POSPÍŠILOVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozneniny v říjnu

Co už jste prožili a co vás čeká, život je někdy jak rozbourěná řeka... My vám však přejeme štěstí a klid, ať máte každý den vždy o čem snít, aby vám zdraví sloužilo, aby vás nikdy nic nesoužilo. V říjnu oslaví své narozeniny naši zaměstnanci **Marie BAJUŽÍKOVÁ, Milena ČEVOROVÁ, Roman DOBRUŠ, Margareta GAJDOŠÍKOVÁ, Jana GLABASŇOVÁ, Regina HAVLÍKOVÁ, Zuzana CHAMULOVÁ, Libuše JANOTOVÁ, Růžena KOCIÁNOVÁ, Jiří KONEČNÝ, Pavel KOSAK, Tomáš KRÁL, Břetislav LEIFERT, Romana NAJVERTOVÁ, Ester SCHAFFARTZIKOVÁ, Hana SOMMEROVÁ, Hana STRNADLOVÁ a Anna ŠMÍDOVÁ.** Blahopřejeme!

Redakce

* Dne 20. října oslaví své narozeniny naše kolegyně **Romana NAJVERTOVÁ.** Hodně štěstí, hodně zdraví, ať máte život stále baví. Ať Tvé oči štěstím září, ať máš úsměv na své tváři. Vše o čem Tvé srdce sní, ať se Ti vždy vyplní! Krásné narozeniny Ti přejí

Radka, Lucka, Veronika, Katarína a Pavla

* Jako loni, tak i letos, jak nám velí tradice, přejeme Vám štěstí, zdraví a lásky co nejvíce. Ať Vám chutná jídlo, pítí a slunce at jen pro Vás svítí, ať máte život jako sen, a to nejen v tento den! **Romanu DOBRUŠOVI, Anně ŠMÍDOVÉ, Regině HAVLÍKOVÉ, Haně STRNADLOVÉ a Jiřímu KONEČNÉMU** gratulujeme k narozeninám.

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Našli jste jeden druhého a pocítili štěstí, které přichází, když dva životy spojí láska. Přejeme Vám, ať se nic z těchto krásných chvil nevytratí. Dne 4. září 2010 se nám vdala naše drahá kolegyně **Veronika FUSOVÁ, nyní PRCHALOVÁ.** Blahopřejeme k svatbě a přejeme hodně štěstí a lásky!

Lucka, Katarína, Radka, Romana, dobrovolnice Veronika a Pavla

Jogín vyzkoušel obvaz našich dobrovolnic

Dobrovolnice Charity Opava sice pletou obvazy pro malomocné, na vlastní kůži je však vyzkoušel i indický lékař Jógačarja Mukund V. Bhole, který patří mezi nejvýraznější světové osobnosti na poli jógy. Je uznávanou autoritou v oblasti zdravotních účinků hatha jógy a jedním z nejvýznamnějších žijících učitelů vnitřní (antar) jógy a Patándžalio jógy. V Opavě se věnoval přednáškové činnosti a pobýval v Hradci nad Moravicí. Náhly zdravotní problém způsobil, že doktor potřeboval jemný obvaz, a proto se organizátoři semináře obrátili na Charitu. Tak se obvaz dostal až na jogínovu nohu. Byl spokojen a našim pletářkám bylo velkou ctí.

••• Info servis

Informujeme

• Charitáci jdou do voleb

Jak jsme zjistili, Charitáci jsou politicky docela aktivní. Na kandidátce KDU-ČSL do opavského zastupitelstva je hned devět zaměstnanců Charity Opava. Seznam zahajuje ředitel Jan Hanuš, který kandiduje ze čtvrtého místa a následují Marie Smolková z Klubu svaté Anežky (7), vedoucí motivační dílny Pavel Rychta (13), Zdislava Sovadinová z Radosti (21), vedoucí CHOS Brigita Pohanělová (26), vedoucí Chráněného bydlení Dagmar Sližová (29), zdravotní sestra Lenka Roháčková (36), pracovnice v sociálních službách Pavlína Králková (42) a bývalá vedoucí Krámku u Josifka Eliška Heiderová kandidátku na 45. místě uzavírá. Mezi kandidáty lidovců jsme objevili také bývalého zaměstnance Tomáše Pchálka (14) a bývalou ředitelku Charity Annu Ekslerovou (19).

• Den ryb v Neškole

Đeti šeptaly svá přání živé zlaté rybce, chytaly rybičky magnetem, zdobily polevami rybu, kterou za tímto účelem upekla vedoucí Neškoly Svatava Bláhová, pak ji snědly a další rybky dělaly z papíru a lepily na ně lesklé šupiny. Prostě měly plno práce a dobře se přitom bavily. Akce Den plný ryb v Neškole se uskutečnila 27. září a kdo přišel, ten si to užil.

• Obchod otevřen

V úterý 21. října jsme po rekonstrukci znovu otevřeli charitní prodejnu na Kolářské ulici. Sortiment tvoří hlavně výrobky Chráněných dílen sv. Josefa. Novinkou je rozšíření služeb o drobné úpravy a opravy oděvů. Rovněž se zde přijímají objednávky pro zakázkovou výrobu šicí a keramické dílny.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktari. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava. Mše celebruje otec Mieczyslaw.